

Treballadores de la llar i de cures, una injustícia social

La Federació de Construcció i Serveis té, a Espanya, més de 1.500 afiliades del sector d'empleades de la llar. Mà a mà amb elles, fa anys que reclamem la ratificació del Conveni 189 de l'OIT i la plena equiparació de drets amb els treballadors i treballadores que pertanyen al règim general de la Seguretat Social.

El CITE, amb la col·laboració de diverses entitats i associacions de dones immigrants, va iniciar el mes de febrer un punt d'atenció i assessorament setmanal per a les treballadores de la llar estrangeres. La Federació de Construcció i Serveis tracta els aspectes legals i d'ajuda a les famílies que contracten aquestes dones en la tramitació de la documentació requerida i ofereix un suport d'assessorament laboral. També des del CITE es fan, els diumenges, cursos per a aquestes treballadores, ja que és l'únic dia de descans que tenen.

Per a CCOO la lluita pels drets de les treballadores de la llar representa la lluita contra la injustícia social i la desigualtat més salvatge, ja que històricament les tasques domèstiques i de cura han estat realitzades gairebé exclusivament per dones. És desolador comprovar que precisament aquest treball domèstic i d'acompanyament, tan fonamental, però tan invisible, és el que menys ha avançat en drets.

L'any 2012 la llei va preveure una de les demandes d'aquest col·lectiu: que les seves cotitzacions s'incorporessin al règim general. Una mesura que s'havia d'iniciar el 2019. El Partit Popular va presentar l'esmena 6777 als pressupostos de l'Estat i aquest objectiu es va ajornar, de nou, fins al 2024.

Aquest retard s'afegeix a la llista d'incompliments, de manera que la desprotecció de les dones treballadores d'aquest sector continua. El Reial decret 1620/2011, de 14 de novembre, tenia com a objectiu dignificar la feina de la llar i incorporar-la progressivament al règim general. Tot i això, han passat set anys i haurem d'esperar cinc anys més perquè s'equipari el sistema de cotització de les empleades de la llar al règim de la Seguretat Social.

Ana Rojas Pazo, secretària de les Dones i de Polítiques d'Igualtat, i responsable de Treballadores de la Llar de la Federació de Construcció i Serveis

El juny, mes de l'orgull

LGBTBI

Aquest mes de juny ha estat, com cada any, ple de mobilitzacions, actes, jornades... Tots al voltant del dia 28, Dia de l'Orgull LGTBI. I aquest any també serà important perquè definitivament l'OMS (Organització Mundial de la Salut) ha deixat de considerar la transsexualitat una malaltia mental. Durant molts anys les persones transsexuals han estat estigmatitzades i tractades de malaltes, amb tota la càrrega de prejudicis mèdics, socials, laborals i personals que això suposa.

Com sempre acostuma a passar, però, la notícia no és del tot satisfactòria, perquè la transsexualitat serà considerada disfunció sexual. Ara bé, també hem de posar en context aquesta notícia en el moment actual, en què, si no es considerés disfunció, el sistema mèdic podria deixar fora de cobertura el tractament hormonal subvencionat. Així doncs, tot i que considerem que ningú no hauria de jutjar qui té una sexualitat desordenada —si és que això es pot considerar una cosa nociva— és un pas més i una victòria en el camí cap al reconeixement de les persones transsexuals.

Volem aprofitar aquest espai per felicitar de manera general tot el col·lectiu, però, molt especialment, els nostres companys i companyes trans de l'Àmbit LGTBI de CCOO, per tota la feina que fan, dia rere dia, en la defensa dels drets de totes les persones del col·lectiu LGTBI i, sobretot, de les persones transsexuals, perquè encara queda molt per aconseguir i per reivindicar.

Laboralment encara persisteix una situació de precarietat laboral vergonyosa. S'han de fer polítiques per incorporar el col·lectiu trans al món laboral ja!

Per això, des del sindicat, hem d'exigir a les administracions i a la patronal que adoptin mesures per eliminar, una vegada per sempre, les traves amb les quals les persones transsexuals es troben quan busquen feina, quan intenten aconseguir un lloc de treball.

Finalment, però no per això és menys important, hi ha la nostra aposta per fer arribar de manera factible la formació en matèria LGTBI a les empreses i al nostre actiu sindical.

M. José Gómez
Responsable de Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya